

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENSTJENESTE

NUMMER 11.

15. NOVEMBER 1931

3. ÅRGANG

Muhamed eller Kristus. – Afrika ved skilleveien.

Oversatt fra engelsk ved E. S.

Under ovenstående titel fant jeg for kort tid siden en artikkel i det engelske tidsskrift «The Live of Faith», skrevet av Eva Stuart-Watt. Artikkelen gjorde så sterkt inntrykk på mig, at jeg straks bestemte mig for å oversette den for «Misjons-Røsten», idet jeg dog for plassens skyld har utelatt et par avsatt, som særlig er addresert til de engelske myndigheter.

Av de mange hedske land som løpet av det 20. århundre er kommet frem i lyset, er det kanske intet som har gjort det så plutselig som Afrika. En eneste generasjon har sett en forandring så fullstendig, og samtidig inneberende sådanne muligheter for seier eller tragiske nederlag, at det absolutt burde vekke til omtanke og sørbligke handling blandt Guds folk.

Inntil ganske nylig har Central-Afrikas primitive stammer levet helt uberørt av den øvrige verden. De har vært fornasiert med sine vilkår, fordi de ikke har hatt kjønnskap til noget annet, idet deres geografiske kunnskap ikke har strukket seg lang over grensene til deres fiendligstannede nabostammer. Deres haver ga dem tilstrekkelig føde, de trengte intet til bekledning, og med konsernativ hårdnakkethet hang de fast ved sine religiøse skikke og de for de enkelte stammer særpregede regler for rettferdighetens håndhevelse. Selv når den hedske «rettferdighet» var den mest grusomme undertrykkelse, blev de undertryktes nøddrop kvalt av de tykke belter av urskog og de veldige sumper, som hindret an-

dre folkeslags inntrængning.

Idag, derimot, er hver stamme i Afrika nådd — og er for det mest administrert — av den hvite rasen. Vi har våre lufturer fra nord til syd, våre jernbaner i nesten ethvert prosjektorat, våre dampskip på det sørjørs og floder og våre tusener av mile av automobilveier gjennom dets ensomme vider.

Våknende av århundreders sovn finner Afrika sig i berøring med en civilisasjon som tilbyr det mange materielle fordelar. «Med mindre arbeide», sier afrikanneren, «synes den hvite mann å tjene flere penger og leve i større komfort — en avgjort fordel. La oss følge ham». Så — ganske plutselig — er afrikanneren villig til å kle sig som oss, spise samme slags mat som oss, bruke våre arbeidsredskaper, lese og skrive som oss, tale vårt språk og for en stor del frasi sig sin stamme religion til fordel for vår tro. Hvilke ubegrensete muligheter da for en Jesu tjener i disse avgjørende sørbligke å ta sigten frem og hoste. Idag venter der han et velkommen, — det kan ikke garanteres for morgen.

En trussel meget frykteligere enn barbarismens overtro hviler over den store verdensdels sjel. Ved åpningen av adgangen til Afrikas indre sprer nemlig mu-

hamedanismen sig i de hittil hedske stammer, og de enfoldige barbarer er straks villig til å glemmje jernlenkenes klirren, den gang disse hvitkledde arabiske kjeltringer slepte sine brødre med særøye og blodende føtter til slaveleirene ved kysten. De glemmes at det var disse som stemp-

Sänd mig.

Jag hörde kallelsen ljuda:
«Gå ut att människor bjuda,
gå ut vid vägskälana alla
att gäster till, brölop kalla.»

Med renande altarlöden
du vidrörde mig, och nöden
för syndare gnep min själ.
Jag fick av dinスマarta del.

Det gamla självliv är gånget,
och Kristi kärlek är tvänget.
O, sällhet du mig beskärde,
då helt du mitt liv begärde.

Inez E.-N.
(Miss Packau).

let deres land med skjendsmerke, som tiden aldri kan utviske. Muhamedanerne er derfor iferd med å tilgjene sig Afrikas hedske folks fortrolighet, og de vinder stadig terren.

Jeg betviler meget at våre menigheter er klar over hvilken tragedie dette i virkeligheten er. Om hedskaps representanter satanske krefter, er da i allfall disse krefter uorganiserte og åpne for angrep, men i den muhamedanske verden er de konsentrerte, forente, befestede og nesten uovervindelige.

En misjonær, som arbeider i Burumstammen i det nordlige Nigeria, tegnet ifjor et gripende bilde av den enestående anledning vi nu har. Han skrev:

«På vestsiden av Burum er det en stamme som kalles Jarawastammen, et vakkert folk, med kraftig legemsbygning og hoi intelligens. Ved forskjellige reiser er det bragt på detrene, at der finnes mange landsbyer, med til sammen over femti tusen innbyggere. Inntil ganske nylig var det meget få i denne stamme, som nogensinne har hørt evangeliet. I mars dette år (1930) gjorde jeg i selskap med noen troende menn en undersøksreise i Jarawastammens territorium. Ved ankomsten til hovedstaden bolig spørte vi om det var mulig å få sammenkallt hans folk til å høre vårt budskap..... Jeg har meget sjeldent hatt en mer opmerskoms tilhørerskare. Det var første gang de hørte det gode budskap. Efter

Det synes ofte, når det opfordres til misjonsvirksomhet, at man er tilboelig til å legge for megenv vekt på den filantropiske og humanitære side av misjonsarbeidet, på bekostning av den åndelige. Av den grunn regnes ikke Forts. 4. side.

smertefulle gråt. Men da så hun barnets ansikt. Det var hennes eget barn, og hun rev det til sig og ropte: «Dette må stoppes!» Da plutselig var hun i Afrika, hvor menn kjøpte og solgte unge kvinner, og hun sukket igjen: «Dette er ikke rett, jeg skalde ønske, det var anderledes.» Et av de fortvilede mørke ønsker tiltrak sig hennes opmerksamhet. Hun så i det sin søsters ansikt, og hun skrek: «Det må ikke være slik.»

Straks var hun hensatt til India. Der ute så hun et lystig bryllup. Da tenkte hun: «Nu endelig har jeg funnet et lykkelig sted.» Så kom hun inn og så — mannen var gammel og stagg, hans brud en ganske liten pike. «De vil holde på de gamle skikké, tross alt,» sukket hun. «Jeg skalde ønske, de vilde holde op med det.» Og hun så den lille brud løfte sitt ulykkelige ansikt mot henne, da skrek hun hoit: «Min egen lille datter! Det skal ikke skje, det skal ikke skje!» Selve luften syntes å være tykk av sykdom og pest. Hun så en misjonær og hans

hustru arbeide blandt de syke og lidende. De brukte sin lille lønn til å hjelpe noden omkring dem. Hun så sig omkring igjen, og hustruen var borte — misjonærer fortsatte arbeidet alene. Da ropte hun til englen: «Jeg kan ikke tale så se mere, jeg vil bli nødt til å gå gjennem evigheten med tanken på disse ting uten å kunne hjelpe dem?»

«Vil du gå tilbake for å hjelpe?» spurte englen. «La mig gå tilbake,» bad hun. Og straks vånet hun, men forstod, at det ikke var en alminnelig drøm.

Så bad hun igjen: «Herre, la mig gå for å hjelpe dem.» Og i mange dager tilgjengelig hun om dette, men hennes bonner ble ikke hørt. Hun ropte inntrængende om bonnesvar. Til sist bad hun: «Herre, jeg vet ikke, hvordan jeg skal be la mig hjelpe andre å gå til disse med evangeliet. La mig gjøre hvad som helst for å hjelpe.» Og nu blev hennes bonn hørt. Da tiden kom for hennes neste drøm, sa hun: «Jeg har gjort så litet. Jeg har prevet, men det er blitt så ufølkomment — å, om jeg ba-

re visste, det var blitt til noen hjelp!»

Denne gang var det ikke engelen, som kom for å møte henne, men vennner, som hun aldri hadde kjent. Det kinesiske barn sprang henne i mote på fotter, som var rette og sterke; den afrikanske kvinne med øine, som lyste av kjærighet og frihet, den lille hindubrud, ikke som brud men igjen en sorgfri liten pike, disse og myriader av andre møte henne der med hilsenen: «Du sendte oss lærere og misjonærer, som bragte Kristus til oss. Du ga din tid, av dine penge, av din kjærighet, for å hjelpe oss. Du ansa oss for dine søstre, som dine egne barn. Du elsket oss til Kristus.» Hun fryktet for, at det bare var en drøm og spurte: «Er det tillatt å ta erindringen om denne kjærighet med inn i himmelen?»

Og svaret lod: «Dette er himmelen.»

Skal du få den samme hilsen?

(Maran-Atha).

Når Herren åpner øinene.

«Om du ikke kan gå, vær med og send.»

Hun bad hver aften, og av og til bad hun også for misjonærer, at de måtte bruke de penger som blev sendt dem på en forstandig måte. Hun ga også til misjonen fire — fem ganger om året. Den forsamlings hun tilhørte hadde misjonsmøter, og når misjonsofferet ble optatt, undlot hun aldri å legge sin 10-ore og somme tider endog en 25-ore. Det så virkelig ut som hun gjorde alt for misjonen. Efter et av disse misjonsmøter, hvor en misjonær som var hjemme på ferie, hadde talt opmunrende og interessant og endog om morsom-

me ting fra arbeidet, sa denne kvinnen til sig selv: «Men etter alt er det jo noe merkverdig i det hele? De får anledning til å reise omkring — og jeg er så trett av å være på det samme sted år etter år. En god lønn — nesten så meget som jeg har, og her er det dyreste å leve. Et varmt klima,» — og hun gysste av kule.

Så bad hun: «Herre hjelpe dem

å forstå, hvor godt de har det, og

gjør det lettere for mig. Min tid

er så optatt, så jeg vet ikke, hvor

jeg skal vendte mig hen. Jeg vilde

med glede bytte med dem når som helst.»

Den natt drømte hun, at en engel kom og sa til henne: Dine bonner er hørt og det er dig tilatt å

se disse steder.» Og straks var

hun i Kina. «Det er deilig,» sa

hun og stanset. Hun var i et hjem,

hvor en liten pikes føtter ble

brukket og bundet. «Men de vil ikke ha det anderledes,» sa hun,

for å lukke sine ører for barnets

MISJONS-RØSTEN

Fritt uavhengig organ i misjonenes tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite og utkommer hver 1. og 16. i måneden. — Alle brør og medlemmene til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: «Misjons-Røsten», Post box 32, Sarpsborg.

Abonnementpris er: For enkelt nr. 20 kr., kr. 2,00 for høvret og 4,00 pr. År. Til utland: Letter blidet kr. 6,00 pr. År. Bladet kan bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærne. Adresseforandringer, skriftlig opgjørelse og bestillinger skjer til ovenstående adresse.

Til bedehuset i Balsfjord.

er videre innkommet:
Wenli, Oslo kr. 5,00
Ubenavnt, Oslo 5,00
Nygårdsl, Oslo 5,00
En spør i Vollebukten v.
Sjøvoll 5,00
To bredere i Universitetsgaten 20, Oslo 500,00
Gjennem M. R. 375,00
Fru Kvalsvik, Hammerfest 5,00
Isak Kvalsvik, Indrefjord 10,00
Th. Mauseh, Hasvik 25,00
Hans Jensen, Hasvik 10,00
Tollinspektør Jensens, Frognerveien 29(?), Oslo 50,00
kr. 995,00

Tidl. innk. gjennem undertegnede og kvittet i dette blad 1125,00

Tilsammen kr. 2120,00

Jeg ild er med å bøe de siste bidragssydere om undskyldning for at kvitteringen kommer så sent. Det kommer av to grunner. For det første at bladet var avskåret fra å komme ut da jeg hadde anledning til å sende det inn, og for det annet at vi nu i det siste har vært så optatt med byggingen.

Så et ord til dig, som ennå ikke er kommet med femmer din: Vi ventet på den, da vi har bruk for riktig mange av dem. Fem tusen kroners-målet har vi ennu langt til. Og huset kommer minst på seks tusen.

Eders i Herren

Henrik Eilertsen.

Ved Misjonsresten er innkommet:

Abonent, Volda kr. 10,00

Bladpengene.

I dette og forrige nummer sendtes utfylte postanvisninger til de abonnerenter som står til rest med bladpengene. Noen har allerede returnert disse med det pålydende beløp, men mange har vi intet hørt fra. Hver så snild og send beløpet med en gang, så er det gjort.

Hvis noen har betalt til våre kommisjonærer eller har sendt pengene før, så bare kast postanvisningen.

Abonnentene i Sarpsborg vil i de nærmeste dager få besøk av en av utgiverne, og vi trives ikke på at han er velkommen. Vær da snild å ha pengene rede.

Den videste utsikt.

En enfoldig, opriktig kristen kan knelende se lenger, enn den største videnskapsmann som bruker et teleskop.

Husk misjonærene

Hvor man vender sig hen lyder det: Tidene er så vanskelige. Og det er sant i flere henseender. Men meget av det er også lustsnakk og stikker ikke så dypt. Det er i mange tilfeller rent sergelig å se hvordan Guds folk skikker sig lik verden og på mange måter lever i overflod og frådse. Her trenges det å vekne opp for nogen hvor av oss. Man kan leve ikke godt om ikke de nyeste møter følges. Det står skrevet, at «Gudsfrukt med nesomhet er en stor vindring».

Mange har nok også fått føle at tiden er vanskelig på mange måter. Dog er det godt, at Gud er trofast. Han vil gjøre både prøvelsen og dens utgang så vi kan tilde den. Megten læres nettopp i prøvelsenes skole.

Det er dog vel ingen som kjenner tidens trykk slik som misjonærene. Når de ofte selv mangler det nødvendigste til livets ophold, og ser den ned som hersker rundt omkring seg, er det nok prøvende mange tider. Dog holder de ut. Sør for var Kristi navns skyld de drog ut, og hans kjærlighet drev dem dit og binder dem der. Du, som Herren har velsignet med timelige midler og som ved du står i gjeld til ham, kom misjonærene til hjelpe i denne tid. Ofte kan det hende du har satt penger i foretagender som bare har bragt dig tap. Her er et foretagende som skal bringe tap, men alltid overskudd. Det er garantert av Gud selv og han har makt til å holde ned han lover. Hans løfter holder når alt annet brister; ja, hvad som brister, de brister ei. Nei, pris ikke Gud! Om himlens stjerner de slukner alle; Guds løfter svikter aldri, nei.

G. Iversen.

Hvad leser dine barn?

Det er en flom av bøker og blade som overskyller vårt land året rundt, men dessverre er ikke alt dette av godt slag. Megen dårlig litteratur blir servert til de unges sinn, og hvad enkelte blade og bøker kan by er å regne som fordelig for den opvoksende slekt.

Hvad har en troende mor og far å by sine barn av lesestoff? De unge vil gjerne lese og de hiker etter noget som kan tilfredsstille deres lengsler. Derfor er det en av de største farer å gi barna dårlig lesestoff.

For tre år siden begynte undertegnede et barneblad ved navn «Barnerøsten» og det har fra begynnelsen av og inntil nu hatt en god tid med stadig voksende abonnementantall. Tusener av barn og ungdom leser idag dette prektige barneblad, som utkommer hver uke. Det får barna selv skrive sine styrkere og det er riktig interessant å få høre fra de forskjellige steder i vårt land. På siste side bringer bladet nogen riktig inter-

Nytt fra India.

Richmond Rd. Bangalore,

24-9-1931.

Være elskede i Herren Jesus, Nåde og fred, sålesom Faderen har ønsket mig så har jeg ønsket også, bliv i min kjærlighet. Kristi kjærlighet trønger oss. 2. Kor 5,14, Joh. 15, 9.

Det er nu en lang tid siden vi skrev et cirkulert brev. Det er alt fire måneder siden vi kom hit til Bangalore og under denne tid har vi fått erfare Guds nåde ny over oss dag for dag og nok for alle omstendigheter. Hvor salig er å bo i den Almektiges skygge. Der har vi intet å frykte hvaenn matte møte oss.

O, salige hvilested ved Jesu hjerte, Der finner jeg ro og fred og trost i smerte, Den lindring jeg har i savn, og lys i merke.

I stormen en sikker havn, En brenn i torke.

Vi har alle hatt vår tur av sykdom siden vi kom hit. Først en slags kolering, derefter sære sine og siden malaria og influensa. Det var bra varmt da vi kom hit, 40 grader celcius i skyggen, men to uker etter begynte regntiden. Og siden har det vært kjælig mesteparten av tiden. Med regntiden kom malaria og influensa. Vi fikk dog underbart erfare Herrens lekende kraft, så anfallene har ikke vært langvarige, og vi var istrand til å vidne for Herren også da feberen brant i legemet. Da influensaen brøt ut har vi fire av oss i seng på en gang. De indiske fikk den først og så vår familie. Broder Desmond hadde den verst. Natt til sondagen var hans feber meget høy. Han skulle jo tale på sondagens kveld (store skarer samles) da men han var ikke istrand til å gå av sengen da, men han fantaserte og prediket hele natt til sondagen. Mandagen følgende kom min tur. Vi hadde mange samlet her mandag kveld; dog under feberen fikk jeg nåde å frembere budskapet. Ja, det er stort å være løftet av de evige arme.

Vårt arbeid i Bangalore har hittil mest vært iblandt den blandede race, de såkalte anglo-indiske. Her er tusener av dem og mesteparten er enten Romersk-katolske eller heikirkelige. Behovet av et helt evangelium er skrikende. Herren har dog underbart ført flere av dem ut i lyset. Nu stiltes en annen oppgave fremfor oss og det er en brymning i den tykkest

essante bibelgåder, og barna er svært interessert i dem. Mange riktig gode styrkere og fortellinger finnes i hvert nummer.

Nu er det passelig tid for de søndagsskoler som ikke har Barnerøsten å abonnere fra nyttår.

De enkeltabonnenter som fra nu av vil abonnere på bladet, får gratis juleheftet fra 1930 og 31. Forsok Barnerøsten et år og De vil bli meget fornøyet.

S. T.

Regn med Gud.

Regn med Guds vilje i dine avgjørelser, med Guds tanker i ditt livs skjebne, med Guds forsettelse i din benn og med ordets klippegrunn i din tro!

ORD FOR DAGEN:

Menneskesonen skal komme i sin Farers herlighet med sine engle, og da skal han betale enhver etter hans gjerning.

Sett ingen grenser for dine gaver på penger, tid og arbeide. Ved å gi får du tilbake alt hvad du har gitt og enda mere.

Du har fått det for intet, gi da for intet.

F. B. Meyer.

Se på Jesus.

(Hebr. 12, 1-3).

Det er alltid den Hellige Ande verk å vende våre sine bort fra oss selv og hen til Jesus. Satans verk er just det motsatte; han prøver bestandig på å få oss til å betrakte oss selv istedetfor Jesus. Han inskyter ofte slike tanker: «Din syn er så stor, at der ikke er forlate! Du har ingen tro og du vil aldri kunne holde ut til enden. Du har ikke noget av Guds barns glede. Du er så vakkende og har ikke noget sikret tak i Jesus». Alt dette er tanker om en selv. Men Anden klarlagjer for oss, at vi er ingen ting, men at Kristus er alt i alle. Halleluja, priset være Herren. Kom defor ihu at det ikke er ditt grep i Kristus som frelsesdig; det er Jesus. Det er heller ikke din glede i Jesus som frelsesdig. Nei, det er Jesus. Det er ikke en gang engang tro på Jesus som frelsesdig, skjønt den er en nødvendig betingelse. Nei frelsen er i Jesu blod. Se derfor ikke så meget på din hånd med hvilken du mottar Jesus, som på Jesus selv. Se ikke til ditt håp, men til kilden for ditt håp, Jesus. Se ikke til din tro, men til troens begynner og fullkommer. Vi vil aldri bli lykkelig ved å se på våre bønnar og våre gjerninger eller våre frelsers. Det er hvad Jesus er, og ikke hvad vi er, som gir sjelen fred og hvile. Dersom vi vil overvinde satan og ha fred med Gud, må man bli ved å se på Jesus. Fest ditt blikk på ham, la hans lidelse, hans død, hans fortjeneste og hans forbonner alltid være frisk i din erindring. Når du våkner om morgenen, så da på Jesus. Når du legger dig om aftenen, så på ham. La aldri ditt håp eller din frykt dle nogen ting komme mellom deg og din Jesus. Folg nær efter ham og han vil aldri svikte dig. Den som kommer til mig vil jeg ingenlunde støte ut. (Johs. 6, 7). Sammenligg, Sannelig sier jeg eder, den som tror han har evig liv. Og det skal skje, at hver den som påkaller Herrens navn han skal bli frelst. Kom til mig alle I som strever og har det tungt, og jeg vil gi eder hvile. Og det er ikke frelse i nogen annen, ti det er heller ikke noe annet navn under himmelen gitt blandt mennesker ved hvilket vi skal bli frelest.

Forsok for Guds frihet hadde bedt til samlingen fra vidnesbyrd fra som hadde smittet. Men Gjennom samme tråd: Brodr. Venstre Gabrielsen, som men til stenvnet d. Guds ord. Broder nødvendig det var for Guds Ande å utføre sin godeskeanden men la det ikke stevnedager.

Vi fikk også frihet for Guds frihet hadde bedt til samlingen fra vidnesbyrd fra som hadde smittet. Men Gjennom samme tråd: Brodr. Venstre Gabrielsen, som men til stenvnet d. Guds ord. Broder nødvendig det var for Guds Ande å utføre sin godeskeanden men la det ikke stevnedager.

Kristoffersen, som skal vere herlige forsoner utført på Golgata, har heller ikke noget sikret tak i Jesus. Se ikke til din tro, men til troens begynner og fullkommer. Vi vil aldri bli lykkelig ved å se på våre bønnar og våre gjerninger eller våre frelsers. Det er hvad Jesus er, og ikke hvad vi er, som gir sjelen fred og hvile. Dersom vi vil overvinde satan og ha fred med Gud, må man bli ved å se på Jesus. Fest ditt blikk på ham, la hans lidelse, hans død, hans fortjeneste og hans forbonner alltid være frisk i din erindring. Når du våkner om morgenen, så da på Jesus. Når du legger dig om aftenen, så på ham. La aldri ditt håp eller din frykt dle nogen ting komme mellom deg og din Jesus. Folg nær etter ham og han vil aldri svikte dig. Den som kommer til mig vil jeg ingenlunde støte ut. (Johs. 6, 7). Sammenligg, Sannelig sier jeg eder, den som tror han har evig liv. Og det skal skje, at hver den som påkaller Herrens navn han skal bli frelst. Kom til mig alle I som strever og har det tungt, og jeg vil gi eder hvile. Og det er ikke frelse i nogen annen, ti det er heller ikke noe annet navn under himmelen gitt blandt mennesker ved hvilket vi skal bli frelest.

Eders i Jesus meddelaktige br. evangelist E. Knutsen. f. t. Skudesnes.

A forsømme å vinne sjele er en forbrytelse mot vår tro og et forrederi mot vår Herre. Intet under at sundheten i det gamle evangelium går tapt, når menigheten lukker sine øren både for ropet fra millionerne, som går mot fortapelse, og for signalet fra vår guddommelige anfører, som kaller til kamp.

A. T. Pierson.

SPREDTE

Litt fra stenvnet i gaten 20.

Vennene i Universitetet i Oslo, arrangerte et stevne fra fredag til søndag 1. til 3. mai i 20 blir medlemme ved den store konferansen og den herlige radende. Også dette kom det mange rike venner fra steder.

Første møte holdes mandag, med bonførtlig mottakelse og kl. 18 underbar strøm under det følgende. Det var også dette store virkning på.

Første møte holdes mandag, med bonførtlig mottakelse og kl. 18 underbar strøm under det følgende. Det var også dette store virkning på.

Første møte holdes mandag, med bonførtlig mottakelse og kl. 18 underbar strøm under det følgende. Det var også dette store virkning på.

Første møte holdes mandag, med bonførtlig mottakelse og kl. 18 underbar strøm under det følgende. Det var også dette store virkning på.

Første møte holdes mandag, med bonførtlig mottakelse og kl. 18 underbar strøm under det følgende. Det var også dette store virkning på.

Første møte holdes mandag, med bonførtlig mottakelse og kl. 18 underbar strøm under det følgende. Det var også dette store virkning på.

FOR DAGEN:
en skal komme i sin Fa-
med sine engh, og da
er enver etter hans

renser for dine ga-
tid og arbeide,
tilbake alt hvad
endre mere.
et for intet, gi da

F. B. Meyer.

SUS.

2, 1—3.

en Hellig Ands

é sine bort fra

Jesus. Satans

motsette; han

å få oss til å

stødetfor Jesus,

de slike tanker:

at der ikke

er ingen tro og

holdt til en

noget av Guds

vaklende og

tak i Jesus.

om en selv.

for oss, at vi

Kristus er

priest være

at det ikke

som frelses

Det er heller

som frelses

Det er ik-

nsom som frel-

en nedven-

relsen er i

er ikke så

hvilken du

Jesus selv.

til kilden

kke til din

vinne og

bli lykke-

er og vå-

følelser.

Det er ikke

hvilket på

hans

hans

i din

morn-

du leg-

ham.

Den

gen-

San-

den

skal

eller

Ist.

og

der

no-

en

et

Da vi mangler videre referat

fra stevnet, må vi dessverre vente

til neste nr. med et utførligere re-

ferat av stevnet.

SPREDTE FELTER

Litt fra stevnet i Universitetsgaten 20, Oslo.

Vennene i Universitetsgaten 20, Oslo, arrangerede tre dags-høststevne fra fredag den 30. oktober til søndag 1. november. Stevnenes i 20 blir mer og mer populære ved den store økning til møte ne og den herlige frie and, som er rådende. Også denne gang var det kommet riktig mange tilreisende venner fra de forskjellige steder.

Første møte holdtes fredag formiddag, med bonn kl. 10.30 og oftentlig møte kl. 11. Det kjentes underbar strøm av fred og glede under det første bennemøte, og det var også dette som gjorde sin store virkning på hele stevnedagen.

Første møte ble åpnet av br. T. Gabrisen, som ønsket velkommen til stevnet og innledet med et Guds ord. Broderen påpekte hvor nødvendig det var at det var frihet for Guds And, så den kunde få utføre sin gjerning i motene. Menneskeånden vil så gjøre frem, men la det ikke bli slik i disse stevnedager.

Vi fikk også erfare at det ble viet frihet for Guds And. Etter vi hadde bedt til Gud led der i forsamlingen friske og brennende vidnesbyrd fra brødre og søstre, som hadde smakt Herrens godhet. Gjennem hele møtet gikk samme tråd: Blodet, blodet!

Brodr. Vennesland, Grønnest og Kristoffersen fra Drammen og en hcl skare venner vidnet om det hellige forsoningsverk som ble utført på Golgata. Det var i sannhet herlig å lytte til evangeliets mektige ord, som led fra brodre og søstre fra forskjellige steder. Et maktig budskap i tunger med tyding ble båret frem og det var alvorlig, men på samme tid herlig å kjenne at Herren ransaker våre hjertar.

Jesus Kristus som vår ypperste prest ble avret, og det er alene ham som ber ares og skal ares i tid og evighet.

Da vi mangler videre referat fra stevnet, må vi dessverre vente til neste nr. med et utførligere referat av stevnet.

S. T.

Sarpsborg.

Fikk slik lytt til å sende nogen ord og fortelle hva Gud har gjort for mig. For det første og aller største så har Jesus frelst meg. Gud være lov. Det var ifor i september som jeg fikk boje mig for Jesus, og jeg fikk opleve den lykkeligste stund i mitt liv. Ja, Gud er god. Han vil ingen synders død, men vil at alle skal omvende sig og leve. Jeg tenkte aldri på dette å bli frelst, for det syntes jeg bare kunde passe for de gamle. Men Jesus så hvad jeg behovde og han frelest min fattige sjel. Halleluja. Og jeg må si at det er dyrebart å tilhøre Jesus og få lov til å leve sitt ungdomsliv for ham. Ja det er herlig å være reddet ut fra mørket og inn i Guds underbare lys, gått over fra satans makt og til Gud. Så førte han mig fremover. Torsdag den 13—11—1930 gikk jeg i døpens grav med Jesus for igjen å opstå til et nytt levnet. Og er vi døde med ham, så skal vi og leve med ham. Og

Karl IX, Frankrike: «Hvilket blod, hvilke morder, hvilke onde råd jeg har fulgt! Jeg ser nu at jeg er fortapt!» Tom Paine: O Herre, hjelp mig! Stå hos mig! Kristus hjelp mig! Det er helvede å bli latt alene.

mitt ønske til Gud er at han må hjelpe oss unge, og eldre med, så vi kunde bli fruktbarende. Og det kan vi, så sant han får lede oss alltid.

Skulde det være en uforel som læser disse linjer, så vil jeg be dig for Jesu skyld: Forlik dig med Gud. Tegn dig en «police» i det himmelske forsikringsselskap. Det vil aldri gå konkurs. Direktør er Jesus Kristus, Guds Sonn.

Jesus har sagt du får komme, syndig og syk som du er.

Kon forenn tiden er omme,

kom mens han er dig så nær.

En soster i Herren

Jenny Johansen,

Sarpsborg

Til Misjons-Rosten.

Fikk lytt til å skrive nogen ord og fortelle om min frelse. Jeg er glad idag at Jesus fikk frelse mig i min ungdom. Han som har begynt gjerningen i oss vil fullføre den inntil sin dag. Det beste for en ungdom er å ha fred med Gud. Det var en dag i vinter jeg kom hjem fra et besøk hos nogen slæktinger. Men jeg hadde ikke fått på mig hjemme. Jeg levde ute i verden og synden, men enda kalte Gud på mig. Jeg fikk ikke fred for jeg gikk til Misjonshuset. Jeg satt og hørte Guds ord blei forkynt, og fikk høre mig til liv. Halleluja. Da de andre både sig bojet jeg også og fikk tro mig frelst.

Sverre Fredriksen.

Til Misjons-Rosten.

Kom som du til din Frelser, smittet av vanværs dynd.

Blodet som fløt fra hans vunder

renser din sjel fra all synd.

Jeg må si det er godt å bli bevært under det blod som fløt på Golgata. Er glad for at jeg fikk komme som jeg var og ta mot frelsen. Snart kommer Jesus og han skal ikke droie. Da skal alle som har tatt imot ham som sin Frelser få være med. Det skal bli en herlig dag, når han henter sine juveler. Min største lengsel er å bli fylt av den Hellig And. Alle som leser M. R. må be for mig.

F. B. (16 år).

Misjonsbelep.

Fra en broder i Holmsbu har vi mottatt 100 kroner til str. Olga Schultz, Kina, hvorfor kvitteres med en hjertelig takk til giveren.

G. Iversen.

Bare et bud.

En litt eldre dame kom forleden op på Forbundets kontor, forteller «Kineseren», og la et par 1000-kronesedler på bordet som gave til misjonen. På spørsmål derom sa hun:

«Skriv bare Å. J. Jeg er bare et bud.»

Det kan man kalte misjonssinn! Og spør slike budbærere om de får noget til vederlag for sine errender? Guds velsignelse gjørrik.

Ved fritenkernes dødsleie.

Voltaire: «Jeg er forlatt av Gud og mennesker. Jeg skal dø og går til helvede.»

Karl IX, Frankrike: «Hvilket blod, hvilke morder, hvilke onde råd jeg har fulgt! Jeg ser nu at jeg er fortapt!»

Tom Paine: O Herre, hjelp mig!

Stå hos mig! Kristus hjelp mig!

Det er helvede å bli latt alene.

MISJONS-RØSTEN

Innvielse av Misjonshuset „Betel“ i Balsfjord.

Kjære «Rosten».

Ja nu kommer vi igjen, men denne gang ikke for å tigge.

Nu kan vi fortelle at «Betel» på det nærmeste er i den stand som vi hadde regnet med å få døt i host. Taket er nu på for lenge siden. Dører, vinduer, gulv og senker er ferdig, og ovnene er underveis. Og derfor er vi meget, meget taknemlige. —

Søndag den 22. november er det meningen å invitere lokale, om Gud så vil. Vår adresse blir den dagen rett og slett: Misjonshuset Betel, Storsteinnes, Balsfjord.

Det vilde ha vært uhøye morsomt om noen venner syd fra kunde besøke oss da. — Tilfelle noen får det i sinne bare passa på å reise så man er i Tromsø fredag 20. november om kvelden, og inn her lørdag formiddag.

Dessverre kommer denne innbydelsen litt sent inn i bladet, men

du behøver ikke å betenke dig så lenge, da det går godt an å komme her fra igjen. Bare gå på toget så du er fremme i god tid.

For tiden er jeg aleine her nord (jeg mener av dem som vi arbeider sammen med). Bredrene Gamst og Skipperud er for tiden begge sydpå.

Hadde vi såvisst hatt midler kunde vi jo ha invitert en av de predikende bredre, men dessverre —. Dog, det kan tenkes at det er en som gjerne vilde, men som ikke kan. Vær du den behjelplig som vil. — Husk det er misjonen i Nord-Norge det gjelder.

Vi venter nu god tilslutning, både synlig og usynlig.

Henrik Eilertsen.

Vær rede.

Pris Herren, ti han er god, hans miskunnhet varer evindelig (Sal. 106, 1).

Vi for alle vill, som får der ikke ha høyre, ut i ørkenen, i et uveisomt øde. Vi løp omkring i blinde. Da ropte vi til Herren i vår ned, og av våre trengsler friet han oss ut. Han førte oss på rett vei, så vi gikk til en by vi kunde bo i. Halleluja, pris skyte Gud. Vi som var uten håp og uten Gud i verden, er nu kommet nærfil ved Kristi blod. Og Jesus, Guds Senns blod, renser fra al synd.

Da vi nu er kommet inn på denne sannhetens vei, må vi passe oss for alle de fremmede roster som lyder idag. Ti det står, at det skal komme en tid da ikke skal tale den sunde lære. De skal vendesig fra sannheten til eventyr, og ta sig selv lærere i høbettall etter sine egne lyster. (2. Tim. 4, 3—4). Derfor, når vi vet dette, må vi ta oss i være, så vi ikke blir revet ut av vår egen faste stand. Vår motstander, djævelen, går omkring som en brasende love og søker hvem han kan opsluke. (1. Pet. 5, 8). La oss derfor stå iført Guds rustning og maste ham med vårt åndelige sverd, som er Guds ord. Og la oss leve som hver dag skulde være den siste. Ti Jesus kommer som som en tyv — i den time vi ikke venter ham. Derfor må vi væke og bede, så vi kan finnes uten flekk og lyte når han kommer.

Eders for sjæles frelse

S. Olsen.

10 pund.

Det fortelles om den engelske misjonsleder Andreas Fuller at han engang kom til sin fødeby for å holde misjonsmøter. En av hans gamle venner sa da:

— Ja, ja, Andreas, jeg skal gi 5 pund (90 kr.) til misjonen siden det er dig!

— Nei, svarte Fuller, dersom det er for min skyld, så kan jeg ikke ta imot pengene.

Mannen blev litt såret med det samme, men straks etter sa han:

— Du har rett, Andreas, her er 10 pund, siden det er til den Herre Jesus Kristus.

Hilsen fra U.S.A.

Staten Island 21—10—31.

Bare en liten hilsen her fra U. S. A. hvor jeg har oppholdt mig i ca. to måneder. Jeg reiser den 31.—10. videre til Argentina som jo er reisens mål. Jeg lengter nu etter å komme tilbake igjen til feltet der ute. Vil stanse først en tid i Rio Tercero hvor br. E. Andersen har sin virksomhet og fortsetter siden inn til den Bolivianske grense hvor flere indianerstammer lever helt ubør av evangeliet. Jeg har hatt en god tid her i U. S. A. og jeg har fått mange nye forbeder som vil stå oss bi derute med sine bønner.

Jeg vil gi mange hilsener til alle bladets lese.

Eders for Argentinas frelse

hengivne ringe brøder

Sigurd Grønbold.

Mission Evangelica, Rio Tercero,

F. C. C. A., Argentina. S. A.

Dårlig selskap.

En kanarifugl utmerket sig ved sin vakre sang. Den hadde allerede gledet mange med sine deilige toner, da den kom i hendene på en ny eier. Han satte fuglen i et bur, og når været tillot det, hengte han buret utenfor sitt vindu. Der samlet spurvene sig om sangfuglen og fylte den ører med sin kvidder.

Kanarifuglen hørte snart op med sin vakre sang og begynte å kvidre uskjønt som spurvene. Og med den sang blev den ved inntil sin død.

Saledes går det så mange kristne mennesker. Det var en tid da deres røst lød vakkert, da

takk og bønn gikk over deres leber. Men så kom de i selskap med dårige ugudelige tungter. I begynnelsen hørte de stille på, men snart stemte de med i den lave tone.

Du som leser dette: Hvilk tone er det som lyder fra ditt liv? Er det den rene, lyse, fine tone — eller er det en dårlig tone, stigge? Husk på: Din omgang preger dig, og du er med og avgir tonen i dine venners liv. Spør det skal bevare eder fra å falle, og det skal vedlikeholde lovsangen i eders munn.

Gleden av å gi.

I en menighet i Amerika bodde en venlig mann, som regelmessig pleiet å gi 5 dollar til støtte for kirken. Det var en fattig enke som også var medlem av same menighet, og som ernærte sig og sine sene barn ved vask. Likeså regelmessig som den rike mann, ga hun hver gang 20 øre av sin knappe ukefortjeneste.

En dag kom den rike mann til presten og sa at den fattige ikke burde yde noe, og at han ville betale de 20 øre for henne om uken. Presten besøkte henne for å meddele rikmannens tilbud. Tårene kom frem i konens øyne, mens hun svarte: Vil I berøve meg den glede jeg føler ved å gi for Herren? Tenk hvor meget jeg skylder ham! Min helbred er god, mine barn skikker sig vel og jeg mottar så mange velsignelser at jeg finner at jeg ikke kunde leve uten å få gi min lille skjær hver uke til min Frelser.

Gud gi mange mætte ta eksemplar av denne fattige kone og lære å sette pris på velsignelsen ved å gi til Herrens sak.

Tilgi og glem!

Tilgi og glem, ti livet er for kort til å døve med fornærmelser som tilføies oss. Det er meget bedre å undtrykke sin vrede og lære det stolte hjerte å tilgi å glemme. Livets sti går igjennem ydmynhetens dal. Det er kors og prøvelser som bærer skjønt livets beger ofte bringer sorgens vrede draper til våre leper.

Men enten livets sti slynger sig gjennem solskin eller skygge, er den dog altfor kort til å fylle sinnet med bitterhet over andres feiltagelser. Tilgi og glem, selv om dine beste venner viser sig falske og uverdige til din tillit. Omgås vennlig med dem, ti de er dødelige liksom vi. Vi er jo kun støv. Vær medlidende med dem og beklag deres svakhet! Det er ondt og godt i hvert hjerte. Og Gud lar sin sol oppå over alle. La oss derfor tilgi og glemme, som vi ønsker og ber at Gud for Kristi skyld vil tilgi våre synner og svakhet.

La ikke din bitterhet og vrede stenge deg ute fra vårt himmelske hjemland. For en fryktelig tanke å se seg bedratt.

Jeg vet ikke noget

som min samvittighet anklager og dommer mig så meget for, som det, at jeg har gjort så lite for menneskesjelens frlse og ikke mer innerlig og alvorlig har sokt å få mennesker til å omvende sig.

Baxter.

«Barnerøsten»

fritt evangelisk barneblad. Ut-kommer hver uke (undtatt sommerferien) kr. 1.50 pr. år. Søndagskoler god rabatt.

Send etter prøvenummer!

Bladet er anbefalt på det beste for barna og spøndagskoler.

Muhamed eller Kristus. — Afrika ved skilleveien.

Forts. fra 1. side.

muhamedanerne for å være i sådann dyp ned som hedningene for øvrig. Tropefeber, sår og byder, usanitær forhold, stor dødeighet blandt spedbarn, beksret og uvitenhet finnes altid mest blant de barbariske folkeslag. Men Gud har lagt den største verdi i det åndelige. Hans orden er: And, ajel og legeme, — og vi kan ikke forandre det.

Det er den dom som hviler over hedningene: «De ugudelige skal fare ned til dodsriket, alle hedninger, som glemmer Guds, som gjor misjonsvirksomheten så absolutt nødvendig. En sogneprest fortalte mig forleden om en av hans menighetslemmer, at han var motstander av misjonsvirksomheten, fordi han ikke fant at de omvendte hedninger var hvad de burde være. Dette er imidlertid noget som ikke vedkommer oss. Om de omvendte hedninger har skuffet, ja, for den skyld, om misjoneiene har skuffet, er vi like fullt under vår Herres ordre, og hans ordre er klar: «Gå ut i all verden og forkyn evangeliet». Ingen kristen kan påstå at han er undtatt fra denne kommando. Der herser så altfor mange innvendinger fra dem der skulde kjempe for Herren sak på jorden. Alle er selvfolgelig ikke kalt til å gjøre tjeneste i idldingen, men alle som har latt sig hverve til Herrens tjeneste må være i virksomhet. Kristus selv bestemmer hvilken post den enkelte skal stilles på.

Menneskene har altid vært ferdige til å gjøre hvad som helst for gull, men hvor sorgelig lite vi våger for Jesus Kristus. I 1771 sendtes ikke mindre en 92 slaveskip fra England til Afrika, begrennet på 44 146 slaver, og et par år senere var den årlige eksport av slaver omkring 200 000. Men idag, som det går en stadig strøm av skip nedover langs Afrikas vestkyst, hvor mange fører de med sig, hvis mål er å vinne sjæle for himmelen? «Fra nu av skal du fange mennesker.»

Gipsy Smith har sagt: «I arbeidet for sjæles frelse trenger vi å bruke all den forstand vi har, og overveie likeså alvorlig for Gud, som vi overveier for oss selv i våre forretninger. Mange kristne er blitt skuffet i sitt åndelige liv. De synger:

«Hvor er velsignelsen jeg kjente, den første gang jeg så min Gud?»

Mitt svar er: Den er der hvor du forlot den. Du har lagt ned noget av ditt arbeide for Herren. Gå tilbake og du vil finne velsignelsen der. Gud er den samme. Det er dig som er forandret.

Evangelist Wm. P. Nicholson fra Belfast forteller om en gang

hans skip lå til ankars i Table Bay, Cape Town, ventende på tur til å gå inn i dokken for å losse: «En aften etter at vi alle hadde gått til kios, hørte vi et tydelig ropa: «Vi drukner, vi drukner!» Øieblikkelig var vi på dekk som alle mann, nesten uten klede, og styrte til livbåten. Tror dere kanskje ikke vi rodd så askende stod i bue! Tror dere kanskje ikke at båtsmannen stadig ivret for at vi skulle ta i, og de som var igjen ombord sendte opmunrende tilrop etter oss. Jeg kan umulig tenke at nogen av dem som stod igjen sa: «De er altfor nervøse!» eller «de er ikke anstendig påkledts.» Dersom nogen hadde sagt noe sådant, hadde han blitt kastet overbord. A nei, de var nok alle ivrige for at de druknende mennesker skulle bli reddet, og gjorde hvad de kunde for å hjelpe dem som satt ved årene.

Er det fordi det predikes for

litet idag om de ugudelige overhengende fare, at vi har lukket våre øyne for våre medmenneskers nød, og tilslutt satan å dype oss i sevn. Enkelte av oss er mere forvoret over en forsinket frokost, eller over at det ikke er terket støv av pianoet, eller over et fall i våre renteintekter, enn vi er for de ureflestes ulykkelige stilling. Må Gud åpne våre ører, så vi kan høre Afrikas nød,稻 over havet, og må han gi oss nåde til å gi det rette svar.

Guds rike og pengeinnsamlinger.

Jeg møter ofte urimelige åndelige mennesker som hater å nevne penger i forbindelse med Guds tilbedelse. Klangen av en innsamling skurrer i deres opphiede følesler. Omtalen av penger i forbindelse med Guds tilbedelse er frykteligere for dem enn for Gud selv, til han sier: «Du kjøpte meg ikke Kalmus for penger», og etter: «For mitt ansikt skal ingen ses tomhendt.» For disse fromme personer er det åndelig å legge opp penger, det eneste de har imot er å gi dem ut. I forbindelse med all sann godstilbedelse i eldste tider var det alltid ofring av sølv. Under den levende engels dragne sverd gis penger, og landet kjøpes. Handelens høitetidelighet blir ikke derved tilintetgjort. Under den gamle forordning når menneskene gikk hen for å tilbe Gud, var det med en okse eller med et lam, endog de fattigste bragte med sig et par turtelduer eller to dueunger. Tror du at det vilde fordrive din åndelighet om du bragte med dig fugler eller kveg til helligdommen? Det vilde gjøre det om du ikke hadde nogen åndelighet, men dersom du har nåde i ditt hjerte, da vilde din åndelighet nettop velge en sådan praktisk måte å vise sig på. Nogen menneskers gudsafrykt er et tynt, spøkelsesaktig intet; sann tilbedelse er en virkelig og sann ting. Den største tilbedelsens handling som nogen sinne utførtes på jorden, var da han kvinne, hvis navn skal nevnes hversomhelst dette evangelium blir preket, uttørmet en alabastkrumme med kostelig nardussalve på vår velsignede Herres hode. Den gave visste man hadde kostet henne tre hundre penninger. Den kunde vært blitt solgt for meget, men det som i den

fromme og takknemlige kvinnes

sine utgjorde salvens største kostbarhet, det var nettop den anvendere hun gjorde derav. Da den Herre Jesus satt overfor templets kiste, leste han ikke alle givernes hjerte, men han merket også kvinnens ofring da hun la til skjøver, som er en øre, i kristen, og det var hennes heile eidement. Nogen mennesker bentet spottende til de to smussige pentestyrker av liten verdi, og fordomme innsamlingen som bortskjent av kobbersmeden Alexander, men Herren er ikke så spesielt megen som sine tjener, ti han mottar de små gaver av sitt folk. Pengenes klang forringor ikke det hellige og åndelige i hin kvinnens tilbedelse. Tvært imot, det var på toppen av Maria bjerg hvor Gud bestemte at hans tempel skulle bygges, at gullet og spillet ble utvete, og den var derfor desto mere passende til guddommelig mørsted.

Spurgeon.

Hvorledes to jurister blev omvendt

I England levede to fremragende jurister, som engang var avgjorte Kristusfornektere. Den enes navn var West, den annens Lyttleton. De trodde på tilverrelsen av et høyre vesen, men ikke på Bibelen, ikke på Kristi guddom og opstandelse. De talte ofte sammen om kristendommen, og hver av dem fremholdt sine vantrø meninger. En dag sa West til Lyttleton: «Det tjener til innytting, at vi fornekte det ene eller det annet, dersom vi ikke kunde bli til ting kvitt: Først Kristi opstandelse og dernest, at Saulus fra Tarsus ble omvendt. Jeg vil derfor skrive en bok for å bevise at Saulus' omvendelse er dikt.»

«Godt,» sa Lyttleton, «jeg vil skrive en bok for å bevise, at Jesu Kristi opstandelse er dikt.»

Da jeg etter nogen tids forlopp traff sammen, sa den ene:

«Har du skrevet din bok?»

«Ja, men mens jeg nøyde studerer Saulus' omvendelse og følgen derav, ble jeg overbevist om, at han virkelig møtte den opstandende Kristus og så ham i herlighet. Og så har jeg skrevet min bok til forsvar for kristendommen.»

«Godt,» sa den annen, «men da jeg som jurist måtte gjøre det nøyaktig og ørlig og med opmerksomhet studerte bevisene for Jesus Kristi opstandelse, ble jeg fulgt overbevist om, at han virkelig er opstanden etter skriften, og jeg har skrevet min bok som et forsvar for kristendommen og klart bevist Jesu Kristi opstandelse fra de døde.»

Således gikk det disse to tilvile, og således vil det alltid gå alle dem som ørlig vil vite sannheten.

Til ettertanke

— Den som daglig løper omkring blir fremmed i sitt eget hus, og den som stadig lever i adspredelse, blir fremmed i sitt eget hjerte. Joh. Arendt.

— Mange mennesker ber aldri for de er kommet til en klemme, som de vil ha Gud til å få dem ut av.

— Det finnes ingen skuffelser for dem, som er helt hengitt i Guds vilje.

FOR FAMILIENS YNGSTE**HA DITT ØIE FESTET PÅ KRISTUS**

Noen gutter lekte ved et ialstgått tjern. Isen var sikker og oppå lå et tynt lag sne. Nu fant guttene på at de skulle gå over isen til den annen side og se hvem kunde få de retteste spor. Alle la i ived, men da de kom over og skulde se sig tilbake, var det langt fra en rett linje sporene danned. Snart var de gått formeg til høye, snare til venstre. Bare en gutt hadde greid det. Han sporet en rett linje. Forbaset spurte de andre hvordan han hadde greid det.

— Jo, svarte han, for jeg begynte å gå, tok jeg sikte på et bestemt punkt på den annen side og så hele tiden på det, og dermed blev sporene rette.

Tar vi det rette sikte og har vårt blikk på Jesus Kristus, så vil vårt livs spori bli rette.

ER BIBELN KJER FOR DIG?

Engang da de romersk-katolske fulgte protestantene i Bohmen, ble det befalt at den som eide en Bibel, skulde utlevere den til å brennes. Da prestene på sin runde kom til fra Scheibols bus, var hun just iferd med å bake brød. Da hun hørte prestene kom, tok hun

burnt sin kjære Bibel, svippte den opphylget inn og la den derpå midt ned i degen ta et stort brød og skjøv den inn i bakerovnen. Prestene gjennemspekte huset meget nøye, da det var kjent som et hus hvor Bibelen var det daglig brød, men all deres øyen var forlatt. Hvor kunde den også falla den i mistenke brøden i ovnen for å være skattens gjennemstend? Da de var gått bort, og brødet blev tatt ut av ovnen, visto det sig at Bibelen var ikke uakadt som Daniels 3 venner i den glede ova.

Den samme Bibel finnes den dag i dag i Amerika i staten Ohio hos en Mr. Scheibolt, som for mange år siden arvet den etter sin bestemor.

HVOR LANGT ER DU KOMMET?

— Hvor langt er du kommet? spurte Luther en blyg og redd smajente i en klasse.

— Jeg er bare kommet til: Efter sin miskunnet har han frelst mig, svarer jente.

— Ja, da er vi kommet like langt vi to, svarer Luther.

Der er dem som står ut og får ennu mer, og der er dem som holder tilbake mer enn rett er, og det blir dog kun fattigdom.

Odspr. II. 24.

Kina.

F. O. SHRØDER:

A. Toftner, Sofienbergsgt. 16, Oslo.

MARGRETHE DØRUM OG HILMA KARLSEN:

Janette Bru, Welhavensgt. 10, Oslo.

CHRISTOFA BRUNETLAND:

L. Hvilsted, Tyskemugt. 28, Bergen.

HELGA LUNDEBY:

J. Lind, Verlegata 21, Moss.

KUTH PEDERSEN OG ESTHER PETTERSEN:

Inkassosjef Th. Wessel, Nordstrand.

JENS FJELD:

K. Armo, Skist.

OLGA SCHULT:

Gerda Siveland, Rosenborgt. 1, Oslo.

ALFHILD BJERVA:

G. Bergh, Youngsgt. 1, Oslo.

SIGNE PEDERSEN OG INGA JOHNSEN:

Th. Wessel, Nordstrand pr. Oslo.

M. PAULSEN OG IDA LORENTZEN:

Bidrag kan sendes Misjons-Rosten.

AGNES OG TORKILD RASMUSSEN:

J. Lind, Verlegt. 21, Moss.

MANCHURIA.

MARTIN KVAMME:

Bidrag kan sendes Misjons-Rosten.

ALASKA.

GUSTAV NYSETER:

Nyseter, Osen pr. Rena.

FINNMARKEN.

OSKAR GAMST, Breivikbotn.

DEMANDA EILERTSEN, Breivikbotn.

ASTRID SCHIE, Breivikbotn.

ANDREAS MATHISEN, V. Jakobselv.

DORTHEA KLEM:

Thora Finnerud, Danvik, Drammen.

KRISTIAN SKIPPERUD:

Anna Thøgersen, Teatergaten 1, Oslo.

MARTHA HAGA:

Jørgen Monsrud, Harestua.

ARGENTINA:

BERGER N. JOHNSEN:

H. H. Sandsete, Otterhald pr. B., Telemark.

SIGURD GRØNVOLD:

Johan O. Johnsen, Stenmestad.

Afrika:

P. EVENSTAD:

Emma Hoel, Parkveien 6, Oslo.

TOMINE EVENSTAD:

Gartner M. Walde, Ibsenagt. 10, Bergen.

HILMA HERMANSEN:

O. Krogstad, Soli, Rælingen.

INGRID LØKKEN:

Misjonsskasser for «Salena», Oslo.

S. W. Bjertnes-Torshov p. o., Oslo.

MARGIT HARALDSSEN:

Leda Henrik Johansen, Løvenskiolds vei, Lilleaker pr. Oslo.

HANSINE NESFOSEN:

Constance Nøstdal, Solheimsgaten 40, Bergen.

MARTHA KVALVAGNES:

Fru Anna Næsdal Sydnessmug, Bergen.

MAXIMILIAN HANSEN:

Casper Solvik, villa Fjordgård, Osnes pr. Heggedal.

DEN NORSCHE KONGOMISJON:

CHRISTIANSEN:

Erling Syvertsen, Danvik, Drammen.

INDIA:

DAGMAR ENGSTRØM:

O. Ekornnes, Jarveien 11, Lilleaker.

ANNA JENSEN:

Amalie Karlsen, V. Porsgr.

FRANCIS DESMOND:

Hardy O. Mossberg, Kreditbanken, Halden.

HANS SVENDBERG:

Form. J. Karlsen, Haldens verer.

Tistedalen pr. Halden.

B. og GUNHILD FINSTRØM:

Anne Husås, Kviteseid, Telemark.

BORGHILD NORDLI:

Dronningensgt. 20, Narvik Nord-Norge.

DAGMAR JACOBSEN:

Sverre Severinsen, Smittestrømsveien 19, Drammen.

HILDA WERGEDAL:

Jens Jarnes, Passegård p. o., Sandvær.

RACHEL EDWARDSEN:

Kontorist O. Langerud, Numedalsbanen, Kongsgård.

VALBORG FRANDSEN:

Bidrag sendes «Misjons-Rosten».

Utgitt ved en redaksjonskomité.

«Glimmernes trykkeri, Sarpsborg.